

József állami állatorvos és Kovács József gyógyszerész, kikhez a következő évben csatlakozott az Oberth-féle gyógytár.

A művek megválasztásánál a magyar szakirodalom és a gyakorlati irányú külföldi művek vétettek kiválóan tekintetbe.

Az ephemor értékű újság-irodalom csak egy lappal képviseltette. („Orvosi Hetilap”)

Ily szervezettel mindenik résztvevő lényeges meg-takarítást eszközölhetett évi budgetjében, mégis 70—80 frt értékű új mű használatához nyert jogot a könyvtárban már meglévő műveken kívül.

A letelt négy év alatt a kör 300 frtért (33 kötetben) megszerezte be a legújabb orvosi irodalom termékeit, mi magánember erejét bizonyára felülmulta volna.

1887-ben a Várad-alapítvány is száz frtot fordított Benedek Károly balázsfalvi járás orvos hátrahagyott könyvei egy részének megvásárlására.

Tapasztalva a kör tagjai e négy évi együttes működés szép eredményét és az időnkénti collegialis eszmecsere jótékony voltát, elhatározták, hogy az egyesület kiterjeszti a z e g é s z m e g y e k ö z e g é s z é g ű g y i s z e m é l y z e t é r e és a tagdíjat leszállítják a könnyebb hozzájárulás és a tagok nagyobb számú megnyerése végett 5 forintra.

Az egylet egyik főcélja jövőre is a szükséges szak-művek közös erővel beszerzése és használata lesz, a második a tagtársak közt időnkénti összejövetelek által eszmecsere és jó kártársi viszonyt létrehozni és fenntartani Természetes, hogy a résztvevők mindenkor nézete s a többség iránya szerint az egylet céljai változhatnak, működési iránya fejlődhetik azon szellemi erő sulya szerint, melyet az egyes tagok úgy, mint az egész egyesület mérlegbe vehet.

Egylőre az alapszabályok megalkotása előtt, mely az új tagok részvételét fogja tartani, — felhívtnak Alsófehérmegye összes orvosi és gyógyszerészei, hogy a jelenlegi kör elnökségénél dr. Magyar Károly megyei főorvos urnál az egylet eszméjéhez hozzájárulásukat bejelenteni sziveskedjenek szóval vagy levelező-lapon az 1887. évre 5 frt tagdíj befizetési kötelezettséggel és a dr. Várady-féle könyvtár használati jogának megszerzésével. A nagyenyedi orvosi kör 1888. jan. 12-én tartott üléséből.

Dr. Magyar Károly,
elnök.

Dr. Winkler Albert,
könyvtárnok.

LEVELEZÉS.

Balázsfalván. 1888. február 17-én.

— Műkedvelői előadás. —

Balázsfalván e folyó hó 16-án a „Nemzeti vendéglo” termében jótékony célú műkedvelői előadást tartott. Színrekerültek: Görnernek „Angolosan” című 2 felvonásos és Müller Hugónak „A váró teremben” című 1 felvonásos vigyátka. Az előbbiben személyesítették: Adel fiatal özvegyet, Dániel Istvánné urhölgy; — ennek szobaleányát Marit, Finna Klári kisasszony; Ippelberger Salamon bankári, Szőlősy Elek; ennek nejét Rozát, Pongrácz Simonné urhölgy; Gibbon Edvárdot, Finna Aladár; — ennek szolgáját Johant, ifj. Dániel Mihály; — a vendéglőst, Pongrácz Simon. Az utóbbiban: Csegei Saudort, Finna Aladár; Margitot, Finna Giza k. a.; a pinczért, Szőlősy Elek.

Az érdeklődés ezen előadás iránt előre is már oly mérvű volt, hogy az ülőhelyek belépti jegyei két nappal előbb már mind elkelték s az előadás megnyitálva az ülőhelyek is zsúfolásig telve voltak közönséggel. Az általános feszültség és várakozás után, midőn a függöny felgördült, kellemes meglepetéssel és tapssal fogadta a közönség az egyenként megjelenő színpadi szereplőket, kik ezen fogadtatásnak, dacára első felléptüknek, — hálásan megelégedtek esinos előadásukkal, mely általános-ságában valóban várakozáson felüli és gyönyörködtető volt.

Az „Angolosan” című vigyátka: Dániel Istvánné, Adel személyesítésében kedves kis özvegy volt, oly természet hiven s oly odaadással játszván szerepét, hogy valóban azt kellett feltenni róla, mintha elfeledte volna a való élet gondjait, valamint azt, hogyhát ő tulajdonképpen nem is özvegy, hanem férje van ki a közönség köréből gyönyörrel szemlélte bár kedves neje szép művét, de mégis talán nem csekély feltékenységgel a miatt, hogy miként simul az egyelőre daczoló nő az őt következetesen követő közömbös angol Gibbonra. Finna Klári (Mari) esinos kis szobaleány volt s teljes othoniassággal élte magát belé nem hálás szerepébe. Kedves jelenség volt a haragos kép. mellyel asszonyához hű ragaszkodásában a talakodó angolt vissza riasztani igyekezett. Pongrácz Simonné (Ippelberger bankár neje) előadásáról szintén csak dicséretet mondhatni, meglepő ügyességgel oldotta meg szerepét, a családott szerelmes asszony személyesítésében. Finna Aladár Gibbon Edvárdot, tehetséget elaruló készült-séggel adta. Torábbi gyakorlattal e téren, melyre elhivatásának adta jelét, idővel babérokat arathatna. Nő meg aztán Pongrácz Simon annyira koresmáros volt, hogy csak a czéger hiányzott a kép teljessé tételére. Ép ideje volt,

hogy a szintérről leröpítették Gibbon szolgája által, mert máris kísérletbe jöttünk holmi tokai vagy rózsamali iránti rendelkezésre. Ifj. Dániel Mihály (John) eredeti angol szolga volt. — Szőlősy Elek azonban nem vált be bankárnak. Más alkalommal talán hálásabb szerepet vállalandó, de mindenesetre dicsérendő volt benne is az igyekezet.

A „Váró teremben” című vigyátka, Finna Giza (az utazó Margit) kitünő készütséggel és meglepően kedves móddal adta, perlekedő s végre az unoka fiúr esdekéseire hajló bájos hölgyet. Finna Aladár szereplése Csegei Sándor személyesítésében, már sikerültebb volt Gibbonnál, úgy annyira, hogy a közönség teljes méltány-lását és ovatóját vívta ki.

Szívélyesen üdvözlőjük a szereplőket s óhajtuk a mielőbbi kellemes visszoutlátást.

A színi előadást, tánczvigalom fejezte be. Éjfélt után 3 óra tájt oszlott szét a közönség kellemes hangulatban, óhajva, hogy vajha még sok ily gyönyörteljes estelyben részesülhetne.

Reporter.

Marosszentkirály, 1888. febr. 20.

Tekintetes szerkesztőség!

Folyó hó 18-án este, Bartha Demeter marosszentkirályi birtokos ur vendégszerető bázánál, Zsuzsanna nap-ját köszönteni egy néhányan összegyűlvén, egyik vendég felszólalására, az ott jelen levők által az „Erdélyi magyar közmívelődési egyeslet” javára adakozás történt, meg pedig adakoztak: Frits Vilmos 1 frt. Bartha Demeter 1 frt. N. N. 1 frt. Bod Lajos 1 frt és Zóhorst Ferencz 1 frt. Összesen 5 frt, mely összeget van szerencsem idezárva, azon tiszteletteljes kéresem mellett átkülden, miszerint azt rendelkezése helyére juttatni és becses lapjában nyug-táznai sziveskedjék, maradván hazafiai tisztelettel

Frits Vilmos.

Nyugta.

A z e r d é l y r é s z i m a g y a r k ö z m i v e l ő d é s i e g y e l e t a l s ó f e h é r m e g y e v a l a s z m á n y a n a k p é n z t á r a e l i s m e r n i, h o g y a „Közérdek” t. szerkesztőségétől, mint az egylet javára hozzá beküldött adományul 5 fo-rintot készpénzben átvett.

Nagyenyed, 1888. évi február 23-án.

Ifj. Gáspár János,
pénztárnok.

IRODALOM.

Az erdélyi gazdasági egyeslet kebelében működő irodalmi szakosztály megbízásából, ezennel világgá bocsátjuk könyvkiadó vállalatunk által az 1888-ik év folyamán kiadandó füzetekre az előfizetési felhívást: Könyvkiadó vállalatunk ezéjla 2—3 ivnyi apró füzetekben földmívelő kisczadának felfogásának, eszejárásának, szellemének megfelelő modorban tárgyalni a legsürgösebb és kisczadántak leginkább érdeklő kérdéseit a mindennapi gazdasági életnek. Füzeteket első sorban a kisczadának szájuk ugyan, oda törekészünk azonban, hogy azokat a kisczadók, a szakiskolát nem végzett gazdasági tiszték, a gazdálkodó papok és tanítók is örömmel várják és úgy a magok okolására, valamint a velők érintkező földmívelők felvilágosítására és a gyermekek tanítására is használhassák. Szakosztályunk behatóan foglalkozott azzal a sokat vitatott kérdéssel, hogy vajjon sikerülni fog-e kisczadántak a nyomtatott betűk segítségével a megváltozott viszonyoknak megfelelő módon való helyesebb gazdálkodásra tanítani? Szakosztályunk biztosa veszi, hogy valamint eddig mindenütt, minden téren a könyvek bizonyultak a tudás és világozság legjobb szétterjesztőinek, a gazdasági szakismeretek is megtalálандják a nyomtatott papírral az utat népünk szellemvilágába. Hogy füzetekkel csak akkor fogunk valóban használni, ha azok csakugyan eljutnak azoknak kezébe, a kiket hívatva vannak tanítani, jól tudjuk. Vállalatunkban ez a legnehezebben megoldható kérdés. Jó szándékunk ezen a körül-ményen fog hajótörést szenvedni, ha társadalmunk azon közegei és elemei, kikre jogzi a szakmunk, hathatós gyámolításukkal segélyükre nem lesznek. Számítunk a gazdasági egyesületnek, a gazdáköröknek, a közmívelődési egyesületeknek, a letező emberbaráti intézményeknek, a birtokosoknak és gazdatisztéknek, valamint jó embernek gyámolítására és áldozatkészégére. Számítunk arra, hogy a társadalom azon tényezői, kiknek a létező bajkon szóval és tettel segítenők kell, segítenők is legyenek. Az előfizető testületnek és az áldozatra kész egyeseknek lesz azután a feladatuk a füzeteket a leghevesebben módon azoknak kezébe juttatni, kiknek tulajdonképpen szava vannak. Fü-zeteinkben sorban feljeleni akarjuk a növénytermelés és állattenyésztés, a rétművelés, a takarmányozás, az állatgondozás és használat, a szőlőművelés, borászat, a gazdasági üzletvitel nevezetesebb mozzanatait, hogy egy olyan kis könyvtárral lássuk el idővel gazdatisztáinkat, melyhez bármely kérdésben tanácsért fordulhassunk.

Előfizetési felhívás az erdélyi gazdasági egyeslet irodalmi szakosztályának könyvkiadó vállalatá által az 1888-ik év folyamán kiadandó következő négy füzetre: I. „A trágyáról, a trágyázásról és a trágya kezeléséről szükséges tudnivalók.” II. „A legelő és kaszálók ápolása.” III. „A kis gazda, mint sertéshizláló.” IV. „A bornyú-nevelés arany szabályai.” A négy füzet előfizetési ára összesen: 80 krajczár. A kitöltött előfizetési ívet és az előfizetési pénzt kérjük „Az irodalmi szakosztálynak Kolozsvár, erdélyi gazdasági egyeslet” cím alatt legkésőbb f év április hó közepéig bekülden. — A szakosztály megbízásából: Kolozsvárt 1888. január 27-én. Dr. Berde Aron, szakosztályi elnök. Dr. Szentkirályi Akos, szakosztályi előadó

VEGYES HIREK.

— Megyei közgyűlés. A folyó hó 25-én megtartandó rendes megyei közgyűlésen sok nagyfontosságú ügy fog eldöntés alá kerülni. A gyűlést báró Kemény Kálmán szeretett főispánunk fogja vezetni. Gyűlés után főispáni ebéd lesz, melyre a hivatalok főnökei s számos bizottsági tag kapott már meghívást.

— Kifüzetés. Ó Felsége dr. Gerbert Károly ny. kincstári bányász főtanácsos, a zalathnai helyőrség gyógykezelése körül szerzett érdemei elismeréséül, a koronás arany érdemkeresztet adományozta. A kifüzetett vármegyének is tiszteletbeli főorvosa kinek Zalathna és vidéke valóban sokat köszönhet. — Gratulálunk.

— A husvétii szünidő, a helyi ref. Bethlen-főiskolában, jövő márczius hó 17-én délelőtti adatik meg és tart április 9-én reggel 7 óraig.

— Necrolog. Árkosi ifjabb Benkő Elek a maga és gyermekei: Iona, Akos és Kálmán; a megboldogultnak testvérei: Benkő László és ennek unokája Madaras Veron Géczy Béláné, férje- és gyermekeivel, Benkő Zsigmond, Benkő Maria özvegy idős Farnos Elekné és ennek unokái: dr. Farnos Dezső segédtanár nejevel, dr. Farnos Árpád járási orvos nejevel és Farnos László; Benkő Ágnes; ugy szintén a boldogultnak ipatársa idős Dobolyi Lajos neje- és fiával; végre az elhunyt mostoha leánya néhai Bogdán Juliánnak férje idős Gáspár János és gyermekei: János, Kata özvegy. Lőte Lajosné gyermekeivel, Pirokska, Adler Sándor ezredesné férje- s gyermekeivel és Jolan dr. Farnos Dezsóné, mint szintén az elhunyt mostoha leánya néhai Bogdán Potikéna Vajda Simonné gyermekei: Dániel orvostudor és neje, Lajos os. kir. főhadnagy és Iona s a többi rokon nevében fájó szívvel jelenti, hogy szeretett édes atyja, az illetőknek gyöngéd nagy- atyja, szerető testvére és rokona idős. Árkosi Benkő Elek Alsófehérmegye volt szolgabírája folyó hó 21-én délután 1 órakor, élete 79-ik évében tüdőlobból eredt elyengülésben egy jobb hazába költözött. Vármegyénk régi tisztviselőinek immár nagyon megritkult sorából ismét elhunyt egy köztisztviselőben megöszült hazafi, a ki hosszú földi pályájától negyven évet a megye hí szolgálatában; minden perczét gyermeke és unokáinak gyöngéd ápolásában és szeretett testvéreinek özetlen boldogításában töltötte; a ki tíz hó előtt elvesztett drága neje fölötti mély bánata késztetett elő a végső nagy-nagy utra. Im már megnyugodott az Urban, és szeretett övéi a hült tetemetek folyó hó 23-án délután 3 órakor, rövid egyházi szertartás után, helyezték el, a megboldogult óhajtatása szerint felelhetlen neje hamvai mellé örök nyugalomra. Aldás emléké-n, béka porán! Marosszesuson, 1888. február hó 21-én.

— Elhalt tanuló. A Bethlen-főiskola tanári kara, tanító testülete s az összes ifjuság testületi díszszel kísérté a korán megnyitlt sírba gödémest-erházi születésű Sámuel Ferencz 3-ik elemi osztályú tanuló ki e hó 21-én rövid ideig tartó agyhártyalobban a főiskola kórházában elhunyt. A melyen süjtött szülők a súlyos betegségről értesülve, rögtön utra keltek. — de a szelid magaviseletű, szép tehetségu gyermekek, már nem talál-tak életben, s csak temetésén vehettek rész. — fúnak. kit tanítói s tanulóársai is megkönyveztek — s őszinte részvételt kísérték ki az örök nyugalom helyére.

— A tél végnapjai. Szívós kitaratásu, mogorva vendégünk, a tél, úgy látszik csakugyan kezd cizhelődni. A szép fehér hó olvad, roskad s piszkos habarcsá alakul át, mely azon további kellemes tulajdonsággal ékeskedik, hogy büzzel ékíti az utcáit levegőt. A jépalpa mind inkább kezd halastóhoz hasonlítani, mivel elfordultak tőle s napról-napra közeledik a teljes megsemmisítéshez. — Langyos eső kezd szitálni s szaporítja a pocsolást, — melyek eső pillantást vetve a lubiczkoló t. közönségre így sóhajtoznak: „bár v a l a k i j ö n n e, — ki minket elvinne.”

— Alsófehérmegye alispánjától következő érte-sítést kapuk: A méltóságos báró főispán ur a rendes közgyűlés napját folyó február hó 27-re tűzvé ki — a jelzett napon, délelőtt 9 órakor kezdődő közgyűlésnek tárgysorozata a következő lesz: 1. Előterjesztés a megyei hazi pénztár 1887. évi zarszámadására nézve. 2. Az igaz-olói választmány jelentése a balázsfalvi és borbándi m. bizottsági tag választásáról. 3. Alispáni m. arvaszéki elnöki és közigazgatási bizottsági évi jelentések. 4. Előterjesztés a m. hazi pénztár megvizsgálásának eredményéről. 5. Előterjesztés a megyei közmunka 1887. évi zarszámada-sáról. 6. Előterjesztés a m. közmunka 1888. évi költség-vezetése nézve. Belügyminiszteri leiratok: 7. a m. nyugdíj szabályzat újabb módosítása végett. 8. Az abrudbányai laktanya építési rovatala ügyében. 9. A metesdi esudör-laktanya építési költségei ügyében. 10. A megyeház előtti parttal helyreállítási költségei ügyében. 11. Előterjesztés az abrudbányai katonai elszállásolás költségeinek fedezése tárgyában. 12. Közmunka és közlek. miniszter leirata a topánfalvi hid helyre állítási költségei ügyében. 13. Bi-zottsági előterjesztés a csombordi hajóvám regale meg-váltása ügyében. 14. Verepatak és Mogyos községek képviselőiteinek határozata az épülő Nagyenyed—abrudbányai-utchoz rendkívüli közmunkával való hozzájárulás iránt. 15. Kutyfalva szerződése a községben átvonuló államut-fenntartása iránt. 16. Szohodol község határozata hidépít-tesre szükséges 2000 frt rovatal ügyében. 17. Utfenntar-tási szabályrendelet. 18. Ut-rendőrségi szabályrendelet. 19. Előterjesztés a vízikönyvek iktatási díjainak hovatör-dtása tárgyában. 20. Mértékhiitelesítő hivatal 1887. évi zarszámadasa. 21. A lóavató bizottság elnökének megválasztása. 22. A bányaadó kivető bizottság tagjainak megválasztása. 23. Felbuzzás a vingárdi előljárság választása ellen. 24. Abrudbányai husvágási díj-szabályzat. 25. Csáklya község határozata rovatal követelés elengedése tárgyában. 26. Földmívelési m. kir. minster felhívása a selyemtermelés érdekében. 27. Belügyminiszteri leirat a m. kórház nyilvánossá tétele tárgyában. 28. Községi költ-égvetések és zarszámadasok; a t i r a t o k: 29. Békés vármegye a kisdődödök kötelező felállításá tárgyában. 30. Bereg- és Ugocsvármegyék a m. nyugdíj-alap javára rendezendő sorsjáték tárgyában. 31. Nőgradvármegye a vásárok tuiságos számának korlátozása ügyében. 32. Idő közben bejöheto sürgős tárgyak és a közgyűlést 24 órával megelőzőleg beadott indívaanyok, melyek az állandó vá-lasztmány által előkészítettek. — Nagyenyeden, 1888. évi február 15-én Csató János királyi tanácsos, alispán.

— **Időjárásunk**, a múlt hét folyamában, nagyon szeszélyes volt. Nappal ugyan nem egyszer mosolygó napsugaras időben gyönyörködhattunk s ennek következtében a verőfényes helyeken a hó olvadásnak is indult, de az éjszaka rendesen busasan fizette vissza azt a kevés havat, a mi a nap folyamában eltakarodott. A tegnapielőtt meg éppen neki kezdett az idő az esőzésnek s megindította gyors futásban a havat, hogy könnyítse meg a városi rendőrség dolgát, mely az egész hosszú telen még csak egyetlen lapáttal sem méltóztatott eltakarítani belőle. Csuda, hogy a napokban rávette annyira magát, hogy a „Magyar utca”-t elborító víziómeget lecsapolja és a városból kifolyni engedje. Örök hála és emlékezet adassék ezért ő néki!

— **A német trónörökös**, a legújabb hírek szerint szépen halad a javulás útján, külső sebe begyógyult. S már sétát is tett a szabadban.

— **József főherceg** cigány nyelvtant irt, melyet a kritika nagy tetszéssel fogadott.

— **Hurbon**, a híras tót agitator meghalt, mint gyanítják önmérgezés folytán, mivel valsmely ujoneozási ügyben elkövetett visszaélés miatt nyomozatot indítottak ellene.

— **Helyreigazítás**. Lapunk múlt számában tévesen iratott a műkedvelők jelmezes estélyéről, hogy a magyar-sólót a kis Dudutz nővérek járták. Azt Dudutz Mimi és Walter Lotti kisasszonyok mutatták be.

— **Az adózó közönség figyelmébe**. Nagyenyed város adóhivatala egy általa kibocsátott hirdetmény fölülje az adózó közönség figyelmébe arra, hogy a folyó évre megállapított háza- és iparkamarai illetékek kivételül a városi adóhivatal hivatalos helyiségeiben folyó hó 25-étől márczius 4-éig 8 napi közszemlére ki vannak téve és azt minden érdekeltek megtekintheti, felhivatnak tehát azok, kik ezen adómegekben adóznak, hogy adójuknak könyveskétkben leendő leírása végett a fenn kitűzött határidő alatt annyival is inkább jelentkezzenek, mert a netaláni sérelmek csak akkor fognak orvosolhatni, ha fellebbezéseiket a fennjelzett naptól számított 15 nap alatt adják be akár a helyi m. kir. adófelügyelő urhoz — akár a városi tanács, vagy adóhivatalhoz.

CSARNOK.

Az örök titok.

— Rajz. —

Irta ELEKES LÁSZLÓ.

Deczemberi est volt. Az ég komor, nyugtalan vala. A homály hőmpolygó árnyában a sűvöltő szél fűttingegett, megrecsegietve a fűzlak száraz ágait.

Alicez odatámasztotta fejét az egyik fűzfa-tökre és sötétben, hosszasan mélyedett a víz hullámaira. A Maros jégzajlásával harsogva, tajtékozva rohant, morajába belevegült a hideg téli szél szárnyának verdeso hangja. — Alicez a természet e játékában, saját életét látta visszautkrözödni. Lázozó érzelmek ép úgy zajlottak, mint a Maros vizének fodros habjai; a felhők, a szélrész éjjeli harcához hasonlítottak lelkének öuharczai is. Oda szörta forró lelkének gondolatait a végtelen éjszakába. Sápadt homlokának balt jósló árnyai; anyai szenvedés után elsimultak.

Egő szívének olthatatlan szomja, mint sűrből jövő kísértet; nem hagyta nyugodni. Örök vágyai, békétlen lelke nem hagyta nyugodni. A fűzfa-tökről behajolt a bugó viz fölé s kémlőn nézte, hogy a hullámok duzzadt árjában mikép bukdácsolnak a jéglapok.

Éjfél lett. A hold fénye keresztűlverődött az éjszaka homályán s sugaraival befenyésítette a zajló, bukdácsoló jéglapokat. Alicezenak ugy tetszett, mintha ott imbolyogna a lapokon Aladár, mintha a hullámok feleselésében az ő hívó szavát hallaná.

Gyászszót rubája szoborszerűleg tapadt testére, holló színű haja hullámos gyűrűkben omlott vállára, bus szemek könnyek között sugároznak. Odabeszélt a feleselő hullámoknak.

„... Álljatok meg, várjatok. Nem köt engem többé e hitvány világ, hisz előttem egy másik végtelen áll. Vágyaimat ugy-e ti feloldoztatok? Elsodorhat ugy-e, — mint a falevelet? Meglátom tisztán az életet s nem tapogatódzva sejttem. Meghalok, mint egy fény sugar s ti tudtok engem szeretni... Mert az isten, a nagy fájdalomak, gyöttrő visiók adója, Ur a kárhozát felett is... ; Gyors léptek hallatára rezzent fel Alicez. Csüggeteg fejét felemelte, arczát rózsára festé az ijedelem. Szemének villáma összetalálkozott az ifjuéval, kinek forró tekintete szivébe csapott és átnyilazta lelkét.

Az ifju borultan nyujtotta kezét Alicez felé, arczán átlobogott a pir, amint mondá.

— Én vagyok, Alicez! Nem ismerz reám? Én vagyok, Kálmán. Messze földről jövök, mert hallám, hogy a végzet kihez lánczolt. Lelkem még most is érzi az égés mámorát, melyet te gyujtottál fel. Fenn valék lakástokon. Azt mondá komornád, hogy te rég lenyugodtál. Szobámba tértem, de lelkem ösztönszerűleg üzött ki belőle. Rég itt állok pár lépésnyire tőled. Láttam mikép fűrdött két szép szemed könnypatakban. Láttam a kinos jelenetet, hallottam örjítő beszéded. És láttam, hogy mikép szakad le képzelt menyországom a zugó, hideg habokba. Oh, Alicez, szólj, mi bánt?

Az ifju nő tusakodva nézett a férfira. Edes vágyak melege futott át valóján. Érezte szivében a tüzet, mely gyujt, sebez és megdöbbenve kérdé Kálmántól.

— Miért tartoztatál vissza az örvényntől? Ni, lásd mikép kereng... Ép, mint forró vérem, mely idegeimet pattantja szét. Miért jövel ép akkor, mikor a végtelenbe készünek, hiszen a te jelenléted is egy muló pillanat. Nem oldod meg te sem álmainm végtelen talányát... Mi az a titkos, edes átkos szerelem?

— Fáj beszéded, Alicez! Izó szenvedélyed rabjává tett indulataidnak. Oh, nem az a szerelem a tied, mint

az enyém. A te szerelmes lelked nem fényben merült meg, hanem egy örökös perpatvar zűrzajában. A tied beteges virág, bágyadt, szintelen, az enyém napsugaras, harmatos. A tied egy égő tűz, melyben lobogva égés el, az enyém kristályforrás, mely üdit.

— Ejb, Kálmán! Nem értesz engem Jer, itt nagyon hideg van. Beszélj szobádban.

— Elfogadom ajánlatod, bár nem lenne szabad. De te már meghaltál Kapusi Sándornak. Eleted én adtam vissza, Jer!

Szótlanul haladtak a parkon keresztül a Kálmán szobájáig. A csendet Alicez törte meg.

— Tehát kezdjük ott, midőn egymástól elváltunk. Te akkor orvosnövendék valál, én serdülo leányka. Te egyetemre mentél, én itthon maradtam. Talán szerettük is egymást akkor, talán nem volt az egyéb megszokásnál.

Téged is üldözött a sötét végzet, engem is. Szüleid elháltak s mikor te már végeztél volna, én már akkor Kapusi Sándoré voltam. Ifjan, nem is tudva, hogy mi a szerelem, férjhez adtak hozzá. Ő, ha kérdezett, apám szólott helyettem. Igazad van. Beteges az a szerelem, amit kényszerből kötnek. De az enyém nem volt szerelem. Te jól tudod, hogy itt Kapuson milyen a társadalmi élet. A mióta te is itt hagytál, magunkra maradánk az öreg lelkéssel. Abból áll minden életünk, hogy vagy ő jött mihozzánk, vagy mi ő hozzá. Férjemet nem tudtam szeretni s magános esendből állott, míg meghalt az öreg lelkész. Új jött helyette, Hegedűs Aladár. Egy csodaszlyhn, ki megakarta oldani halandó elméjével azt, a mit nem old meg soha senki bizton. Nőtlen volt és hozzánk járt ebédre. Férjem sokkal inkább el volt foglalva gazdaságával, juhaival, agaraiival, semhogy figyelemmel kísérhette volna azt a veszőlyt, mely engem körül vett.

(Vége következik.)

KÖZGAZDASÁG.

Rühös juhok gyógyítása.

(Folytatás és vége.)

A külön rekesztett betegek egy teljesen megbizható ápolót kapnak, kinek nem szabad a többi juhok közé menni és a kinek kötelessége minden egyes beteg vagy akár csak gyanus juhot naponkint egyszer kézbe venni, a város vagy megköményedett helyekről a gypajut lenyirni, a varokat egy öletlen késsel levakarni s a kiadott gyógyszerrel jól bekenni.

Ha van elegendő hely, akkor azokat a juhokat, melyeken a régi rühös helyek szépen begyógyultak és 10 nap lefolyása után új keményedést vagy varosodást pontos vizsgálat után sem találtam, ismét külön rekesztetem, ugy hogy sem a nyájjal, sem a még betegekkel ne érintkezessenek. — Megtörtént már, hogy 4 hónapon át kellett vizsgálni hetenkint az egész nyáját. Mondhatom, fárasztó és unalmas munka, de az egyedüli eljárás, melytől jó eredményt remélhetünk és ezt is csak akkor, ha nem bizzuk könnyű szerrel a juhászra a vizsgálatot, hanem magunk végezzük, vagy teljesen megbizható hozzáértővel végeztetjük.

Hogy mit használjunk bedörzsölésre, az annyiban mellékes kérdés, amennyiben sok mindenféle gyógyszerrel lehet a rühakat elpusztítani.

A legtöbbször a terpentinolajat használom egyenlő mennyiségű nyers karbolsavval és felannyi kénvirággal összekeverve (pl. 100 gr. terpentinolaj, 100 gr. nyers karbolsav, 50 gr. kénvirág). — A tiszta terpentinolaj egymagára is elegendő épen ugy, mint a hogy 4%-os tisztított karbolsavas faolajjal is el lehet a rühakat pusztítani.

A borovieskaolajat nem próbáltam, de biztosra veszem, hogy terpentinolajjal keverve megfelelő gyógyszer ad.

A földolog mindig a nyáj pontos átvizsgálása, — a betegek elkülönítése és ezeknek lelkiismeretes kezelése. Önként érthető, hogy a már kigyógyult juhokat abba az akolba visszahelyezni, melyben a rühös nyáj tartózkodott, nem szabad. Ki kell hordatni a trágyát, a falakat újból be kell meszelteni, vagy forró luggal kell juhmagasságig lemosatni. Hasonló módon tisztítatjuk meg a rácsokat, szóval mindazt, mi a rühös juhokkal érintkezésben volt és a mire rühakat tapadhattak.

Azonban, ha csak egy pár rühös juh volt a nyájban és ezeken is kis mértékben volt a baj, az istálló stb. fertőtlenítése el is maradhat. De legyünk óvatossak, különben egy pár hét mulva újból jelenteni fogják a rühösséget. A leirt eljárással, ha kedvezőtlen körülmények között nem is sikerül a rühösséget a nyájból kiirtani, a nagymértékben való elterjedést megakadályozhatjuk, elejét vehetjük a gypajruvezetés folytán nagyobb kárnak és kihuzhatjuk az időt a nyírásig, a mikor is a fűrdetéshez folyamodunk.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY

SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Nyomatott Wokál János gycrsajtóján Nagyenyeden, 1888.

Sz. 75—1888.

lv.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. értelmében közhírré teszi, hogy

a nagyenyedi kir. járásbíróság 108—1887 számú végzése által nagyenyedi Korbuly Bálintnak m.-bagóí ifj. Deézsi Sámuel ellen 60 frt tőke és eddig összesen 31 frt 23 kr perköltség erejéig kirendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 440 frtra becsült 2 drb pely ló, 2 drb fehérszőrű ökör és 15 drb juhból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 360—1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Magyarbagó községhezánál leendő eszközlésére.

1888. év márczius hó 10-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő

Kelt Nagyenyeden, 1888. évi február hó 22 ik napján.

Gajzágó Simon,
kir. bir. végrehajtó.

Alsófehérmegye főispánjától.

Sz. 38—1888.

főisp.

Pályázat.

Alsófehérvármegyének Nagyenyeden lévő, m. kir. belügyminiszter ur 75856—1887. számú rendeletével közkörhási jelleggel felruházott s jelenleg 60 ágyra berendezett kórházánál rendszeresített egy igazgató főorvosi és egy kezelő segédorvosi állomás betöltésére pályázatot hirdetettik.

Az igazgató főorvos díjazása évi 500 frt.

A kezelő segédorvos díjazása évi 600 frt

és a kórházban szabad lakás.

A kellőleg okmányolt folyamodások

folyó évi márczius hó 10-éig

hozzám küldendők be.

Nagyenyed, 1888. február 21-én

B. KEMÉNY KÁLMÁN,

főispán.

Hirdetmény.

A M.-LAPÁDI EV. REF. EGYHÁZ templomfedele megújítására

1888. márczius 20-ig

nyilvános árlejtési pályázat hirdettetik, melyre nézve felhivatnak szakértő vállalkozók, hogy a nevezett egyház lelkészi hivatalánál levő tervrajz megtekintése után, pályázatukat kitett határidőig alóírtához adják be.

M.-Lapád, 1888. febr. 20.

K. LÁSZLÓ SIMON,

ref. pap.

Hirdetmény.

A Küküllő — Marosmentén és a Hegyalján a bortermelelo birtokos urakat felkérem, kik a múlt évi boraikat lehuzva elarusítani kívánják, sziveskedjenek mintát a legalsóbb árak meghatározásával bérmentve tkts. Gyergyay János urhoz (Belszén-utca 5. sz.) beküldeni, hol az eladás kész-pénz-fizetés mellett gyorsan eszközöltetik, a mérsékelt jutalék utólagosan kéretek.

Kelt Kolozsvárt, 1888. febr. 10.

BISZTRITSÁNY SÁNDOR,

Orbán József ur üzletei könyvvezetője.

3—3

majd

sossa

mive

ismer

a bet

világ

kus

meg

lágte

megr

igazit

s esa

llyen

éves

csaig

apost

azok,

kedne

tetés

papsa

nyi r

lások

megt

mek

nika,

alkal

hivat

hogy

anyag

a l

ezzel,

torium

valaha

szűnt.

után

család

állomá

1800.

Zsigm

pap az

szik n

mikor

elbete

János

s lett

1806.

temett